

Feliu, el seu entrellat, fesomia i caràcter s'hi descobrix de seguida en conjunt i en detall.

L'obra ofereix un estudi preliminar de l'evolució urbanística de Sant Feliu de Guíxols des del seu inici i, després d'un repàs a les tipologies constructives i a les figures dels tècnics i arquitectes que han configurat l'evolució de la vila ganxona, emprèn —en format de fitxa— l'estudi detingut dels carrers i places: per a cadascun trobem les notes tècniques essencials, l'evolució arquitectònica, la toponímia i les anècdotes i pinzellades costumistes que adornen l'origen i significat dels seus noms.

Bussot no s'ha estat de res: ha capgirat arxius, ha analitzat plànols, ha contactat amb entitats d'aquí i de l'estranger. Tot allò que pogués subministrar o validar una dada ha estat reflectit, ponderat i situat al seu lloc. El resultat de tanta feina —d'anys— és un just equilibri, difícil d'aconseguir, entre l'estudi tècnic i la història amable: un text en què els santfeliuencs no solament hi reconeixen el seu entorn, sinó que hi descobriren —garantidament— informacions valuoses de ben segur desconegudes fins ara.

Carrers, cases i arquitectes, il·lustrat amb nombroses fotografies, incorpora també plànols i il·lustracions amb molt de detall, obra del mateix autor, que per si mateixos ja serien dignes d'esment. Conjuntats amb la

resta de l'obra, fan d'aquest llibre una importantíssima aportació a la bibliografia sobre Sant Feliu de Guíxols. Per als seus habitants, és una descoberta a cada pàgina.

Dani Vivern

Festa i identitat al Pla de l'Estany

AGUIRRE, Miquel;
RUSTULLET, Miquel.

Repics de Festa. Aplecs, fires i festes del Pla de l'Estany.

Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Banyoles, 1999.
312 pàgines.

En aquesta publicació queda patent l'esforç dels autors per aplegar informació —agrupada per poblacions i per tipologies de la festa— sobre el patrimoni festiu de la comarca.

El que primer ens crida l'atenció és l'extens i acurat recull de dades, que, amb una perspectiva antropològica, cultural, social i econòmica de fons, constitueix una font d'informació altament útil; més encara si tenim en compte que procedeix d'un centenar d'informadors i coneixedors locals. Tot això ens porta a valorar aquesta obra com un exhaustiu treball de camp de base antropològica que es relaciona íntimament amb aspectes d'història oral, ja que els informants relaten els fets que recorden des d'èpoques força reculades, i amanit amb anècdotes que

REPICS DE FESTA

f

li donen un cert to humorístic transcendent el discurs de la descripció.

El Pla de l'Estany se'n presenta com un lloc privilegiat per dur a terme aquest tipus de recerques, tant per les seves reduïdes dimensions com pel regust rural que encara hi és present i per la tasca que s'hi ha fet i que encara es fa per part de la societat civil i certes institucions per tal d'afavorir les festes ja existents, recuperar les perdudes i, fins i tot, crear-ne de noves.

Repics de Festa omple un buit en aquesta mena d'estudis, ja que els seus autors han elaborat una síntesi global sobre la sociabilitat festiva comarcal, aprofundint en les arrels fins on arriba la memòria dels col·laboradors i buscant en la documentació dels arxius.

El resultat d'aquesta tasca mostra com, bàsicament a finals del s. XIX i al llarg del s. XX, les festes i la seva celebració a nivell popular s'han anat adaptant a la nova dinàmica política, social i econòmica imperant a cada època, reelaborant-se, modificant-se, suprimint-se o creant-se de bell nou.

Tot plegat, eines de primer ordre per tal de valorar el pols de la sociabilitat festiva i de la seva incidència en l'elaboració i formulació de les identitats comunitàries al Pla de l'Estany dins de la darrera centúria.

J. M. Becerra

Historiadors i amics

SOBREQUÈS I CALLICÓ, Jaume.
Història d'una amistat. Epistolari de Jaume Vicens i Vives i Santiago Sobrequès i Vidal (1929-1960).

Pòrtic de Joaquim Nadal i Farreras.
Editorial Vicens Vives, Barcelona,
2000. 919 pàgines.

A Girona, els noms de Jaume Vicens Vives i Santiago Sobrequès Vidal s'associen al món de l'ensenyament, als llibres d'història que molts alumnes van «passar» en els seus anys de batxillerat —en una època en què bona part d'ells van tenir Sobrequès com a professor— i, actualment, amb el nom de dos instituts de secundària amb renom. Les persones amb més inquietuds per la història coneixen la interessant producció bibliogràfica d'aquests gironins il·lustres i l'empenta renovadora de Jaume Vicens en el camp de la metodologia històrica.

En plena infantesa, Vicens es traslladà a viure a Barcelona, mentre que